

Megjelen havonként kétszer, minden hó 1-én és 15-én.

Előfizetési ár az egész évradra 1 forint 50 krajczár.
Egyes száma ára 15 krajczár.
 Előfizethető: a nagy székföldi portásánál.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:
SZT.-MARGITSZIGET

Kéziratokat nem adunk vissza.
 Hirdetéseket mérsékelt áron közlünk.

Margitsziget és Cirkvenica.

I.

A nagy eposzokban, a hősök világot alakító tetteik után rendszeren pihenőre térnek a boldogság szigetén, ott paradicsomi életet élnek idillikus elvonultságban s a világ előtt elrejtve boldogan élvezik az élet gyönyöreit.

A magyar névour népe most ugyészólván heroikus korszakát éli. Küzd szakadatlanul, a civilizáció hatalmas hőstetteit cselszki, egy egész nemzetért dolgozik, alkotja a modern Magyarországot. Budapest ün-és célnudatosán néz elébe világóvárossá való apoteozisának.

És ez a nép, ez a tömegherosz is megtalálta a boldogság szigetét, a hol kipihenheti a nap és az élet fáradsalmait a szellem és kéz nehéz munkája után, a hol lélekvidítő, ideg-zsonglító, izomerősítő, életerőt megújító átalakításban átengedheti magát a szellem termékeny ösarátja, az örökszű természet élvezésének. Ott felüldül a bágyadt, megeledződik a gyöngye, erősebb lesz az erős és meggyógyul a kóros. Ott minden egyesl és fokozva hat, a mi megnyugvató és üdítő, a mi elégedtető, szerencsés, boldoggá tehet a földön. A szemet legelveti a pázsit buja zöldeje, a háborgó kebelre csillapítólag borul árnyéka a lombos oázisoknak, melyek annál mélyebben gyökereznek az anyaföldben, mennél magasabbra terjesztik ég felé karjakat. Az a bájos virágosság, mintha belenyúlnekn szívünkbe! A levegő önzönből és illatból van szúrva, illó halg-zsammával nem tud betelni a tudó és a lélek!

S nemcsak a lég s a talaj színe, a föld méhe is telítve van gyógyító erővel, mely dagadva kicsordul búvós hatású forrásokban a kór-sujtotta emberiség javára: az ifjuság kutfetje, csodaforrása s valóságos életvize.

A hullám csobog, a falevél zizeg, a fülemile csattog, a zene szong, a boldog emberek hálát rebegnek e tündérvkert alkotójának. Ez a boldogság-szigete a Szt-Margitsziget és mind e pompa és gyönyörűség megeremelője a magyar nemzet bálványja, József nádor méltó fia, József királyi herceg.

A Szt-Margitszigetnek mint gyógyító és furdőhelynek alig van párja. Óriási mértékben fejlődött nagy város közepén, dús, szagdag ország szívében, a szárazon és vizen való világforgalom több utjának csomópontján és mégis teljesen elkülönítve a világtól, esendes nyugvó hely a legzajosabbban, legrohamosabbban mozgó élet közepette. Mint kristályfoglatlan smaragd nyugszik a zöld sziget a folyam karjaiban. Hosszúkás ovaljában versenyre kelnek az építészeti és technika csodái a természet és kerestézet csodáival. Gyönyörűsége, ezerfajájún rózsáliget virul félézer éves romok körül, melyek fölött nagyjelentőségű emlékek virasztanak. Pompás, virágszalag szegélyezte sétáutak kiesnél kisebb helyeken vezetnek végig s gyönyörködhető változatosságú kilátások nyílnak elragadóan bájos tájképekre. Nagy kényelemmel berendezett kisebb-na-

gyobb lakások, mintaszerű vendéglők a kellemes élet minden feltételeit nyújtják. A furdőházban az építészeti szolid pompája vetelkezik a forró források csodaszertű gyógyító erejével. Derős őszszhangban egybekél itt a kellemes hasznossal; a természet itt ugyészólván művészetté finomult, a művészet természeté izmosodott.

Gyönyörűség és üdv itt az élet! A nap-sugár felszívja a folyam vizének parányait, megtisztítja, megszüri, megfinomítja és illóvá teszi: s a hajnal és alkony szellege megtelíti illattal és balzsammal, s harmatgyöngyökül szórja a dagadó pázsitra. És a föld kebeléből, mintha szíve vére volna, forrón buzog folyékony gyógyító áldás, ezt a furdőház sellő palotájában márvány medencékbe idézik és arra kénytetik, hogy kórosokat orvosoljon s épeket erősítsen.

Légy üdvöz jótékony vízi nemtők, virágtündérek bájos szigete! Csak egy varázstagadott meg töled a természet: az örök tavasz! De a te megalkotóid, fenszeges gemuszod ezen is segített. Messze délen, a magyar tengernek mindig verőfényes partján megeremeltette Cirkvenicát, hogy legyen hová menekülnie a kikeletnek, ha a Margitsziget virányairól elúzi az a zord évszak, hol enyhe légbon virul a babér, ha elhervadnak a sziget rózsái. De erről máskor.

Herrmann Antal.

Lemondás.

Hézd már apadni könnyem árja,
Hézd esendesülni kánatom,
Van valami e lemondásba,
A mi enyhite gyászcomon!

Tudom, hogy te is vélem érzed
A jelen bús keserveit,
S nem engeded a felédésnek
A mult idők emlékeit!

Tudom, hogy egymásért, titokban
Imát retegnek ajkaink,
S egy ég felé tepült szelaján
Cakálkozniak hű vágyaink!

Csak néha-néha énféledlen
Hínez, győztes egy gondolat,
Híly bús sejtésből szánynya kelten,
A messzeségen áthalad!

S a merre jár, sétkés árnya
Égig húzódik mindenem. —
Oh, félk, hogy te nemskára
Dnem érzel együtt már vélem!

Félek, hogy majd e bús sétkés
Hítkukan egy új esillagod,
S a hízta szerelém helyébe
A bün és édesek velt magot!

TÁRCA.

Irányok.

(Régi divatos ebéd. Anya az ablakban varr.)

Liza (berohan kalapban, kabátban, levelei magát a pamagra s esendesen zokog).

Máli néni (utána lép be a szobába).

Anya: Liza, Liza, az istenért! mi történt?

Máli néni (levelei kalapját, kezzeit): Ne aggódjál!... rájött a bolond óraja — szeszélyeskedik.

Anya: Nem, Liza nem szokott szeszélyes lenni. De hát szólj, beszéj, bántott valaki?

Liza: Ó mama, mama...

Anya: Nos?

Liza: Ó, ha tudná — ha tudná mit mondtak nekem... ha tudná, mivel vádolnak.

Anya: Türed?

Liza: Igen... azt mondják, azt fogják rám...

Anya: Mit? És kik?

Liza: Gida bácsik meg a Máli néni... hogy én... én miattam lötte meg magát a Laci.

Anya: Azt állítják? Na de hát ez merő valótlanúság és azért nem érdemes sírni.

Máli néni: Persze hogy nem érdemes. De könnyebb a lelke, ha komédiázhat egy kicsit.

Liza: Kérem Máli néni, most én fogok a mamával beszélni. Nem érdemes? De igen is

Félek, hogy majd ha füstje felszállt
Az áldozatnak, mit hozánk,
Más dűlja fel a hízta elénk,
A hol mi csak imádkozánk!

Lilivay Diktő:ia.

Hogyan imádkozott Margit?

(Margitszigeti idill.)

A „Szépirodalmi” számára írta:
Fáyán Hentaller Mária.

A Margitsziget volt gyermekkoromban a legkedvesebb hely, hová az embertársaság elől el lehetett menekülni a vad természet bájai és — a szunyogok közé.

Ide menekült el Angyalné is, az a szép szőke asszony, kit férje már május elején felkísért egyik alföldi városból a Császárfürdőbe, hogy ott bajára gyógyulást keressen.

És ugy látszott, a menyecske talált is nemsokára.

Alig távozott el férje azzal az ígérettel, hogy minél gyakrabban felrúdul, már is egy torzombró feji gavallér kezdte a szép beteg szívét ostrom alá venni.

Legalább az irigy fürdővendégek ezt sutogták róla.

No hiszen ez kellett az asszonykának, hogy rossz hirbe jöjjön, mire férje megérkezik.

Neheztelve vonta ki magát a társaságból, nem séált a platánok alatt, nem járt le a szerdai estelyekre.

Udvarlója a töle irigyelt Reményfi is elmaradt a fürdőből.

Angyalné pedig délutánoként felült egy lakikra, — mert akkorában csak ezen a járműn lehetett az elhagyatott szigetre jutni. —

érides, mert valótlanúság, hazugság, alaváló rágalom. Össze hordják a hamis adatokat mint a mágyára a rőzsét.

Anya: Ne törődjél vele fiam. Az egyik haragszik, mert szemébe mondtad az igazat, a másik nehezel, hogy udvarlását visszautasítottad, a harmadik hozzájuk szegődik, mert érdeke úgy kívánja.

Máli néni: Szinte neveséges, mennyire a szívetekre veszték az ilyen kieslységet. Az ember világos bizonyítékok után ítélt és le akarja aláznai a jól játszott ártatlanságot. Erdőig van.

Anya: Igen, de ha gyanutok volt, szólatok volna előbb nekem, hogy felvilágosíthatlak volna benneteket. Nem volt jogotok igazságtalan vádakkal bántani ezt a szegény gyermeket.

Liza: Más volna, ha kacérokodtam volna Lacival, vagy ha ő udvarolt volna nekem. Akkor nem is tagadnám. De soha egy komoly szót sem váltottunk egymással, még léha udvarlásra sem adtam neki soha okot. A fiatal emberek csak kacér, hideg, hőitani vágyó számító nők miatt lesznek öngyilkosokká.

Máli néni: Ez az én véleményem is.

Liza: Köszönöm. Maga Máli néni okos nő s még sem látja a fondorkodást. Mert szegény, ségem dacára büszke vagyok és nem törődve a rossz nyelvekkel, szabadon, tán nagyon is szabadon viselem magamat. Amie azért nem

és átvitette magát a Margitszigetre; de nem egyedül! hiszen akkor a rossz nyelvű fürdővendégek könnyen ráfoghatták volna, hogy rendez-vous-t tart odát.

Engem vitt magával.

Olyan serdilni kezdő lánynak, kit még a nagyok társasága nem fogad be, hízeltett a fiatal asszony barátságára annyival inkább, mert egészen bizalmasan „te” is lett velem, mindig örömmel eszközöltem hát ki anyám beleegyezését akkor, hogy őt átkísérhessem.

S így átmentünk hetenként háromszor-négyszer. Engem mindig ott hagyott Margit a majorságnál kézimunkámmal s ő elment fel-felé sétálni.

— Maradj itt kicsikém — szokta mondani — már megrendeltem a tejet és vaját a majorságnak, ember sétálok a romok felé, aztán jövök zsonnánzi.

Én szívesen maradtam az árnyas fák alatt és rendezem egy lócán foglaltam helyet, mely alatt egy deska asztal állott.

A majorsor lány erre terített; mert hát a szigetet az igralmasrend bérelte és itt tartotta majorságát.

Néha aztán Angyalné sokáig is elmaradt, ugy hogy én már-már meguntam a szunyogok barátkozását. Egyszer aztán szóltam is neki:

— Ejnye Margit, de sokáig jártál. Mit is csinálasz arra ennyi ideig?

Netevte felett a szép asszony:

— A romok közt imádkozom védszentemhez... tudod ott volt a kolostor.

— Tudom.

S azontul nem szóltam, hadd imádkozzék. Hetek teltek el; kettőnk rendes kirándulási hely lett a sziget. Kivülről csak ritkán vetődött ide ember.

Tudta már Margit, mikor tartanak a fürdőből kirándulást, olyankor mi elmaradtunk:

vagyok sem kacér, sem számító, sem komédiás, és nincs joga senkinek oly vádakkal illetni, melyek valótlanok.

Anya: Ez az egész? Ennél nagyobb sértést soha ne szenvedj. Igazságtalanok voltak irányodban és kezgyelnek, hogy feldúlták fiatal lelked nyugalmát. Pedig tudhattát volna, milyen heves vagy, mennyire felháborodol minden valótlanúság miatt. Most törőd meg kisért szeméidet s megint minden rendben lesz. No látod, már is mosolyogsz; te szeszélyes áprilisi bűbő...

Liza: Ó mamáméink, lássa, ez éppen a külsőség. Maga áprilisen nevez, és össze-szid, — rosszakarám pedig az kérdezik, nem volna-e kedvem a szmi iskolát végozni?

*

(Kis szalon. A keretven három barátból ül.)

Ebél: Mit szóltok ehhez az esethez? Szegény Bagics Laci. Istennem, pedig milyen kedves fia volt, milyen pompás táncos. Mennyire sajnálom szegényt.

Janka: Igazán? Sajnálod?...

Liza: Bizony szomorú dolog, nagyon szomorú... Ki is hitte volna?

Janka: Miért? Pedig hiszen gondolhattuk volna.

Ebél: Hogy-hogy?

Janka: Hogyan? Talán bizony te nem is vettél észre rajta semmi bukomsorságot az utolsó időben? Ugyan ne tagadj. Éppen három hónappal ezelőtt kezdődött nála.

mi csak az elhagyott, esendes szigetet kerestük.

Ugy űtem ott rendszeren egyedül, mint egy női Robinson.

Egyszer amint így ülök rendes helyemen a nagy hárs alatt, a ladik kikötő felől Margit férjét látom félnék közeledni.

— Jó napot Erzsike kiasszony — hol a feleséges? — szült barátságosan intve. — Eppen most érkeztem, azt mondták ide át van kegyeddel a szigeten.

— Igen, együtt járunk mi ide, úgyvéd ur — feleltem önérzetesen. — Margit elment a romok felé sétálni. Mindjárt visszatér.

— Meg akarom Margitot lelni, vezessen kérem a romokhoz, én járaltam vagyok itt, még soha sem voltam a szigeten.

— Jöjjön! — szóltam felgörögve. — Tudom, fog a feleséges örülni, hiszen már alig várja jövetelét, mindig emlegeti.

— Ugy-e? — mosolygott Angyal. — Oh mi nagyon szeretjük egymást.

— Gondoltam.

Siettem Angyallal a még akkor vad sziget járaltan ösvényein lefelé a romokhoz.

Oly annyira siettem, hogy Angyal jó messzire maradt el mögöttem, mire a romokhoz értem.

Itt én is lassítottam lépteimet. Meg akartam Margitot jászteni; azért a bozótban a bokrok közé bujtam és az ágakat szét-hajva bedugtam fejemet ott, hol ruháját kékelni láttam.

Egész gyerekesen azt akartam mondani: „Kukk!” — de haj! torkomon akadát a hang és remélve cikázott át agyamon a gondolat:

— Mit? Hát Margit így imádkozik!

Hirtelen visszarántottam fűrészes fejemet, nem törődve azzal sem, hogy féltékenyen ápolat hajamszájai az ágakban megakadtak — és a rendes ösvényre futva tértem be a régi omladvány közé fulladozó hangon hebegez:

Etel (elpirul): Én nem tudom . . . nem vettem észre viselkedésében valami változást.

Lina: Eh, boldogság az egész, persze hogy nem, olyan volt mint mindig . . . Valami adóság története miatt lőtte főbe magát. Szeretett korhelykedni, költekezni, az apja nem akart már érte fizetni, — ennyi az egész.

Etel (titokzatosan mosolyog): Én nem hiszem, hogy csak ennyi volna az egész.

Janka: Elhiszem leltem, nekem elhiszem. Valami szerelmi viszony volt a dolgban. Hallottam. Bár az ilyesmit titkolni szokták előtűnk, azért mégis miundet meg tudok, mert ugy tesztek, mintha nagyon el volnék nyelve az olvasásba, vagy a kézi munkában, pedig a közben retentően hegyezem a fületem.

Etel, Lina: Nos, nos?

Janka: Ah, ugy-e kíváncsiak vagytok, báránykám? Nos én jól hallottam, hogy szó volt az énekesnőről, valami orfeumi csillagról s ez annyit jelent, mint adóság — kijátszott szerelem — összekoancsán — amerikai párbaj — fekete golyó.

Etel: Az nem igaz, nem igaz, azért sem igaz! Laci nem szerette, Laci nem szeret-hette azt az énekesnőt, én jobban tudom, s az az amerikai párbaj haszontalan hazugság!

Janka: De kérlek, azért nem szükséges annyira kiabálni.

Lina: De lányok, isten tudja miért tette, azért ne vesszetek ám össze. Különös törté-

— Jaj Margit, beh soká is imádkozol. Itt jön a férjed!

Margit egy sikoltással bontakozott ki Reményfi karjai közül, ki egy ügyes ugrással túl volt a bokrokon.

Deje volt.

Margit férje már utólért és már hátam mögött állt.

Margit még egyet sikoltott és örömköny-nyek közt borult férje nyakába.

— Jó ember, arany ember, csak hogy itt vagy!

— Vajjon a bokrokon keresztül látta-e ezt az a másik? — gondoltam, mialatt sóbálvány-nyá meredve álltam itt.

Margit hozzám lépett és elfoglatlanul cirógatta meg arcomat.

— Köszönöm kicsikém, hogy idevezetted kis uramat. Mily kellemes meglepetés!

Ezzel vidáman indult férje karján vissza a major felé. Én hátramaradtam, kimentem a partra és láttam egy lélekvesztőt, mely Ó-Buda felé siklott a habokon.

Mikor aztán beültünk a csónakba, hogy visszavevesszünk a fürdőbe, egy percre egyedül maradtam az én menyecske barátommal.

Kérőleg nézett rám, aztán halkán szólt:

— Erzsike kérlek . . . ne szólj senkinek arról . . . a mit láttál.

Büszkén vettem fel fejemet és határozott hangon feleltem:

— Nem láttam semmit!

— Nem-e? — kérdezte bámulva, aztán összevisszacsókolt.

Soha sem kísértem el többé sétáira, mert módfelett sértette tiszta gyermeki szívetem az a gondolat, hogy annyira visszaélt barátságommal; de azért megérdemeltém azokat a csókokat, mert sohasem mondtam el senkinek, hogyan imádkozott Margit a romok között. Most is csak tollam fecsegi ki ezt a kis idillt.

is az. Ilyen fiatal s már is megunta az életét, szinte hihetetlen.

Etel: Igazad van. Szinte hihetetlen. Fiatal, elegáns, gazdag, mért lett hát öngyilkossá?

Janka (erősen nézi Etelt): Hogy mért? Mintha nem tudnád, még pedig sokkal jobban mint mi.

Etel: Én?

Janka: Ne csak ne tessed magadat; azt hiszem jól tudod . . .

Lina: Igen, igen, — csak nem akarod velünk elhitetni, hogy nem tudod, mire gondolunk.

Etel (nevet).

Janka: Kérlek, ki nem állhatom, ha valaki affektál. Én igazán soha sem affektállok. Ha én miattam fogja magát egy fiatal ember agyon löni, én nem fogok tudatlanságot tettetni, biztosítalak.

Lina: Milyen szerencés leány ez az Etus! Még alig tizenhét éves és máris öngyilkossá lesz érte egyike a legcsinosabb fiatal emberünknek. Istenem, beh irigylére méltó. Különben, ha vesszük, elég kegyetlenül játszott avval a szegény Lacialal. Ahhoz (gúnyosan nevet) ahhoz különös tehetség kell . . . én például nem volnék rá képes . . .

Etel (önelégült arccal). De lányok, meg vagytok ti boldandulva?

Mama és *néni* (belépnék).

Mama: Mi az?

Néni: Miről van szó?

Gondolatok.

Nincs megrögzöttség ellenséges, mint én és nincs mérgesebb ellenséges nekem sem, mint te; mert hisz rendszeren magunk vagyunk azok, a kik egy meggondolatlan, elhamarkodott cselekedettel tönkretesszük azt, a mi jót a véletlen, esetleg mások tennének érettünk. Van azonban némi vigasz is a szomorú tényben: hűségese betartjuk legalább istennek ama parancsát: szeresd ellenségedet.

A hazug tükröz meg én, házjalnyira hasonlók vagyunk: ha belenézek abba a hamis szívről lemezebe, egy nem létező képet fest elém; és ha magamba merülök lelki szememmel, éppen ilyen hangz valamit rajzol elém az álom képezelet.

Az ellenséges indulat elnyomhatja a tehetőséget, a túlságos dédelgetés megöli.

Az élet, ha ugy előre (a fantázia szemével) tekint bele az ember, s ha sorával elégedett kedély vet bele egy pillantást: örökkévalóságnak tűnik föl, a melyhez a terveknek végletlenjé fűzheti. A kevésbbé szerencsés ez az szállal köti a lőthöz a remény. — És az élet — ennek bizonyos határáról visszatekint — nem egyéb, mint egy boldog vagy gyászos pillanat.

Végtelen, a mig előtűnk áll, egy szempillantás, mire mögünk kerül.

Nagy szavak, nagy tettek; — vajjon találkozik-e ez a kettő valaha?

Az úres lelkű gőgös irigyletűni vágyik; a kishitű azok törekszik, hogy szánalmat ébresszen; az önérzetes jellem egyikkel sem él.

Etel (kacagva): Képzéljék csak mama, mit beszélnek ezek a boldondó lányok . . . Jaj, mindjárt megfulladok . . . a sok nevetéstől . . . Ezek a hőbortások . . .

Mama: De hát mi az, magyarázd meg már?

Etel: Képzéljék csak, azt mondják, hogy értem lőtte magát agyon a Bagics Laci . . . Hallottak ilyet!

Néni: Hát miért ne? Könnyen meglehet.

Etel (tapsol): Igazán? Komolyan? Hisz ez pompás dolog! Miattam . . . egy ember . . . egy férfi . . . hisz ez nagyszerű. Milyen boldogság! (Szomorúan), nem mintha nem sajálnám a szegény fut . . . azt hiszem tetéztem néki . . . örült, ha barátságos voltam, szemerködött, ha hidegen bántam vele. Nem, mintha nem sajálnám . . . de hogy fogok én imponálni a farsangban, hogy fognak irigylelni . . .

Mama: Milyen nagy gyermek vagy te Etus! Nem szégyeled magodat úgy ugrálni?

Néni: Hadd ugráljon. Addig boldog, mig gyermek. Olyan nagy, olyan ártatlan, valóságos kis angyal . . .

Maróth Ersei.

Néhez az isten a nék állhota,
Nunkhaja hűzen ezemelt ott schá;
Schátsista lelhet vajh miél vassom?
— Állat, vorzfény s égi szocsem.

Néha Rész.

Hugó Viktor szerint: „az örömtől a bánatig léhetetlenül rövid az út”. És visszafelé olyan mérhetetlenül hosszavá válik, hogy — sok esetben — odá se érthetik többé.

Mikor eljön az irtározás valami, a mi elragadja tőlünk azt, a ki mindennünk volt, ez csak testi személtre néve veszt el, mert velünk marad a hit, a remény: viszont-látik. De ha családunk abban, a kihész szeretettel fűtött, ez végtelenség elvezett számunkra: ez olyan halottunk, a ki soha se támadhat föl.

Mentül jobban keressük a szív hangját, annál nehezebben akadunk rá.

Ajkunkon a mosoly olyan álarc, a mely alá unalmunkat, bosszúságunkat, sőt fájlalmunkat rejtjük illetéktelen tekintetek elől.

A remény a boldogtalannak az az almaszma, melyet a sors kegye vet számunkra, hogy éhen ne vesszenek.

A rút külső a természetnek be nem váltott adóságáéle.

Carlyle szerint az élet lemondással kezdődik. Így hát az embereknek zöme halálra se kezdte meg az életet; mert hisz hány vannak, a kik utolsó perükig se bírnak lemondani egy emefer ábrándról, egy élelmi vágyott chiméráról, a mely után életfogytig torik magukat.

A tolvaj azt rabolja el tőlünk, a mi neki nincs s a miben mi tán bővelkedünk; a természet visszaorozza tőlünk azokat a kincseket, a melyekkel éppen ő ajándékozott meg s a melyekben ő nagyon dúsalkodik. Miféle következtetést vonhatunk le ebből? A tolvaj lop, mert tán a szükség hajtja rá, és a természet — ez a nábob — kleptomániában szenved.

Köve Irma.

És irázás, virágzás, hervadás.

— Elbeszélés. —

(1) Irtá: Fanghné Gyujto Isabella.

Erre gyorsan leoldotta a köntyét, letértette és kosarából apró tányérokat, késeket rakott reá.

— Most pedig szedj össze apró köveket, rakjunk tűzhelyet, mert itt lesz a konyha — szólt pár lépéssel odább egy kis falméledést megjelölve. Mikor ez is megvolt, kiszedte a kosarából kicsi fizekét, lábasait, szépen odarakta sorba, aztán a legaljáról elővett néhány darabka süteményt, egy pár kortét és gondosan beillesztette az edényekbe.

— Itt az oszonna is, de majd csak később, hisz nemrég ebédeltünk. Most gyérünk a nappaliba, olvass valamit.

— De hát a házozsoba? Arról, úgy látszik, egészen megfeledkezett az én kis feleségem, én pedig igazán, egészen kifáradtam s ebben munkában, szeretnék kissé megpihenni s nagy a mi kötönnünkben . . .

— Oh te nagy oktondi! — kiáltott fel, csengő nevetéssel kísérve szavait Iduska. — Hát még annyit sem érsz fel észsel? Ugyan mire való ott a fák alatt a szép, virágos zöld fű, ha nem arra, hogy az ember bele hmeredjék? Hát kelle-e ennél puhább pihenő?

— Igaz bizony. Lám, neked mindenre van

gondod. Be igazi jó gazdasszonynak való is vagy te, Iduska. Be jól is tettem, hogy téged választottalak feleségnek.

— Na ugyebár? Hát csak fekdűj le, ha álmos vagy. Én nem vagyok fáradt, én majd addig szedek a fű közül virágot, csinálók lombkoszorút és kicsinosítom azzal a házuunkat.

— Oh akkor én sem alszom, mert hát ki szedné meg a leveleket a fákról? te nem éred fel. Majd szedek egy jó csomót s amíg te összetűzöd, addig olvasok neked a meséskönyvből Tündér Ilonáról, Hűvelj Matyiról . . .

— Meg a Hófehérkéről s a Csipkerózsáról, oh azt én úgy szeretem.

S a két gyermek az egész nyár folyamán játszta együtt az ártatlan, költészettel teljes otthonosdát. A szülők mosolyogva gyönyörködtek gyermeik egymás iránt való gyámogóságában. Az apák el-eltréflálgattak velük s a két mama gyakran váltott mosolyogva egyetértő pillantást, mikor hol az egyik, hol a másik halkan elmondogatta, hogy: „Majd tiz év múlva!”

Lassankint aztán eltelt a tiz év is. Mert hé! nagyon lassan telik ám az idő, mikor a gyermekekből nagy leány, a kamazsoló fiatal ember lett; milyen türelmetlenül várja, lesi mindenik ezeknek az éveknek az eltelését! Hjah! fáradtságos dolog az, amíg az ember felérkezik a tetőre, de ha egyszer onnan a lejtőre jut, észre sem veszi már az aljban van, ahonnan lehetetlen többé a felkapzkodás.

A tiz év tehát eltelt, Iduskától szép, kedves Ida, Miklósból csinos ifju ember lett, a Margitsziget össze is hozta őket újra, hanem bizony Miklós sem kapitány, sem polgármester, sem bankigazgató nem lett ezalatt, szép szerényen beérte a tisztelheteli joggyakorokosságával, na persze egy szebb és jobb jövő reményében.

Az otthonosdi természetesen kiment a divatból, nem is tegeződtek s férjnek, feleségnek sem szólították egymást, bár Miklós megmaradt egykori választottja hűségű kísérőjének. De hát többre nem merészkedett. Ugyan, hisz is tetelne házassági ajánlatot egy tisztelheteli joggyakorok, kivált, miután az Ida mamája éppen nem viselkedett valami felbátorítólág irányában.

— Hiszen jó fű s valamikor talán lesz is valami belőle — mondogatta a leányának — de hát ki tudja, mikor?

— Fiatalok vagyunk, várhatunk, — vetette ellen a leány.

— És azalatt eltelnék a te legszebb éveid s ki tudja, mi lesz a vége? Nem fog-e ő majd beleuenni a várakozásba? Bizony csak inkább szeretnék én egy kész embert a számodra. Okos lány vagy, gondold meg a dolgot. Egy elsiestet szó egész életre határozó lehet, azért vigyázz a kimondásával.

Es addig beszélt, duruzsmált folyton a leány fülébe, hogy a szegénység, a gond elűzi a szerelmet, a jótét, a bőség pedig szerelem nélkül is meghozza a boldogságot, míg a leány hovatovább mind tartózkodóbb lett udvarlójá iránt. Mert anyjának igaza volt. Ida okos leány volt, a ki meg tudta gondolni, hogy a szép ruhák, kalapok sokba kerülnek, a kényelmes háztartáshoz elegendő jövedelem szükséges és hogy ezek nélkül az élet nem sokat ér.

Ha Miklós igazán szerette volna Idát, ha birt volna az igaz érzésnek azzal a hevével, a mely a tekintetből kisugárzik, a hangból

kiérzik a ragad, vonz magával ellenállhatatlanul, ez talán ellensúlyozta volna az anya és leány okoskodásait. De hát ő is a józannabb részhez tartozott, meg tudta gondolni, hogy az élet nem játék, hogy a valódi otthon megalkotása nehezebb, mint volt a gyermek háztartás berendezése ott a romok között. És bár a lemondás a sühajást caült is fel a kebléből, vallomás nem jött ajkaira. Hiába! a kor gyermeke volt ő is, kit az élet megtanított számítani. Ida tetszett neki s ha tán kevesebb igénye s több vagyona lett volna, de így . . .

Igy aztán szépen elmúlt a nyár, Idáék haza készülődtek s a válás gondolata az utolsó estén még csak kissé elégius hangulata hozta az ifju párocskát.

Magukban sőtálgatták a sziget utait, mert a mama a csomagolással való elfoglalva és látva, hogy tanácsai jó földre találtak leánya szívében, éppen nem látott veszedelmet ebben az utolsó együttélésben.

Lassan, szólanul haladtak egy ideig, mikor egy rőzsacsoportozó érve, a mely másodvirágzásban is olyan szépen virított, Miklós egyserre megállott és kissé érzékeny hangon szólalt meg:

— Emlékszik még Ida, hajdanában menyőnyire szerette ezt az apró krajczár rózsát?

— S maga mindig lopkodott nekem róla egy-egy virágot.

— Nagyon jó hely ez arra nézve. Minden oldalról sűrűség veszi körül, aig jár erre valaki . . . szinte kedvem lenne újra elkövetni a gyermekeinket csinyt . . .

— Ida! Elfogadjá-e az rózsát — és hirtelen letépett egy félig nyitit bájos kis virágot — elfogadjá-e mint . . . mint a mult édes emlékét?

— Mint a mult emlékét, miért ne? — felelt a leány, — elvette s keblére tűzte a virágot, aztán folytatták sétájukat.

Utjok ünkénytelenül a romok felé voltak őket. Észe sem vették magukat és ott voltak azoknak a kellős kezében.

— Emlékszik, Ida, egykoron otthonunkra?

— kérdezte a régi, kedves gyermekalkom színhelyének látásra elérékenyülve Miklós. — Mintha most is látnám, mint sürgőldött, forogldott otthonában a kicsi gazdasszony, mindennap valami új rendezni, csinostívatívaló találva benne. S milyen kedves volt nekünk akkor ez a magában szomoró hely! nem csodálkóik volna el a világ legfényesebb palotájáért sem.

— Milyen bohók is a gyermekek! — vizszozta egész bölcsen Ida, mintha tiz helyett legalább is harminc év választásán el attól a bohó idoszaktól. — Elenk képzélőtehetségükkel aranyos színben látják a hideg, szürke köveket, egy-egy érzéketlen bábuért meleg szeretettel rajognak, egy virág, egy tarka lepke, minden csekélység elragadja . . . oh

igazán, milyen bohók is a gyermekek!

— De valjia meg, hogy ebben a bohóságban sok költészet rejlik s azért szép; hogy ez a bohóság a legnagyobb boldogság és azért jó. Bár maradhata az ember némely tekintetben sokáig, örökre gyermekeknek!

— Ne kívánja. Higgye el, egy bizonyos koron tul gyermekek lenni, — nevetésűen. Hanem menjünk innen, — folytatta Ida — nagyon hűvös, nedves s levegő ezen az arnyas helyen.

— Igaza van Ida, menjünk, nagyon hűvös van itt! . . .

(Vége köv.)

Szigeti élet.

* Diszes ebéd. A magyar képviselők a horvát képviselők tiszteletére e június 19-én a felső vendéglőben nagy ebédet adnak.

* Kérélem. Az e hó 26-án tartandó tombola estének minél fényesebb sikere érdekében fölkerjük t. kereskedőinket, hogy bármily csekély értékű tárggyal is járuljanak hozzá a jótékony célu tombolához.

* Nagy tombola. A „Magán tisztviselők országos nyugdíj-egyesülete” javára rendezendő tombolát a felügyelőség f. hó 26-án (nem pedig 24-én, miként első számunkban tévesen jeleztük) szombaton tartja meg — kedvező idő esetén. Jegyek előre válthatók a már mult alkalommal említett helyeken. Egy jegy ára 30 krajcár.

* Majálisok. A m. kir. József-műgyeetem gépész-mérnök hallgatói 1894. május hó 22-én az alsó vendéglőben a „Műgyetemi kör” javára zártkörű majálisot rendeznek. Kezdeté 7 1/2 órákor. A szigetről való visszatérésre külön hajók állanak a közönség rendelkezésére. — Az orosztan hallgatók segítő egyesülete javára az alsó vendéglőben e hó 23-án, szerdán zártkörű medikus majálisot rendez.

* Hangversenyek. Piros Józsi nemzeti zenekara a rendes hangversenyeken kívül, még minden vasárnapon és ünnepen, kedvező idő esetén, déli 12—3 óráig játszik, azonfölül minden keddi napon délutáni 4—9 óráig a felső vendéglőben hangversenyezt. — Piros Józsi nemzeti zenekarán kívül felváltva katonazene is játszik.

* Meteorológiai fiáallomás. A m. kir. meteorológiai központi intézet egyik fiáallomását a szigeten rendezi be. E végből alkalmas helyen a célnak megfelelő épületet épített. Egyelőre e hó 12-től kezdve a nagy szálloda és a furdóház bejáraitnál egy-egy tábla van kifüggesztve, melyen az időváltozás délutáni 3 órától előre jelezzve van. A délutáni 3 órákor jelzett idő másnap ugyancsak ez időtájtig érvényes.

* Víz, eső és szél ellen védett várótermet emeltek a felső sziget hajó állomásánál, nehogy a közönség magas vizállás esetén, midőn a megáradt víz elszokta önteni a váróterem alsó részét, kénytelen legyen esős, szeles időben a szabad ég alatt várakozni a hajóra. Ez az údvös intézkedés a dunai gőzhajós társaság igazgatóságának érdemeit gyarapítja.

* Személyforgalmi kimutatás. A felügyelőségül vért értesüléstünk szerint f. évi április hó 25-ától május hó 14-ig bezárólag 19,829 személy kereste fel a szigetet.

Hajó-járatok. Május 24-től a hajók reggeli 5 órától esti 1 1/10 óráig közlekednek, az összes közönség állomások érintésével.

* Tehénészet. Mindazokat, kik a tejtejtűt használnák, ez után figyelmeztetjük, hogy a sziget felső csucsán, a tehénészet helyén reggeli 6—8-ig és esti 6—8 óráig frissen fejt tejet kaphatnak.

* Olvasóink szives figyelmébe ajánlunk utolsóidőtű oldalán levő Mauthner Odón magkeskedő hirdetését. A cég számos éven át szállítja a margitszigeti kertészeknek azt a fűmágvakereket, mely a szigeten pázsitszerű alakításban látható.

Szórakozás.

Téves fogalom.

Férj: Józsi azt írja, hogy oly jól érzi magát a szőlőben, akár csak a mennyországbán volna.

Feleség: Felesége is vele van?

Férj: No nekem olyan szép fogalmaid vannak a mennyországról.

Remélhet-e?

Szabómester: Mikor remélhet már öntől pénzt kapni?

Gigerj: Mindig, kedves mester ur!

Csodálatos kép.

Műcsarnok-Idogató (magában): Különös ennek a Mázolási festőnek a képe. Mikor az ember távolról nézi a „Tanulmányfélét”, azt véli, hogy hajó, közelebből szemlélve, viharzó tengernek látja, s közvetlen közelében már tengeri betegséget is kap tőle a néző.

Amerikaiasan.

Első hírlapíró: Tegnap akkora kacsát bocsátottam világgá lapunkban, hogy magam is elhúgtam belé.

Második hírlapíró: Az még semmi. De én a minap olyan nagyzerűt röpittem ki, hogy még magam is elhúgtam.

Helletlen.

Fiatal ember: Az éjjel kegyedről álmodtam és megkértem a kezét.

Hölgy: S én mit feleltem?

Fiatal ember: „Nem”-et mondtott.

Hölgy: Nem, az nem lehet. Emlékezzék csak, talán rosszul hallotta?

Szt-Margitszigeti gyógyfürdő vendégeinek névsora.*

május hó 1-től május hó 15-ig.

1. Dr. Admeto Géza árvászeki jegyző nejevel, Budapest (2).
2. Baumgarten Fülöp és neje szobaleánnyal háztulajdonos, Budapest (3).
3. Benkó Gyula a Franklin társ. igazgatója és családja, Budapest (3).
4. Bolgár Ferencz orsz. képviselő és családja, Budapest (4).
5. Bruck Zsigmond kereskedő családjaival, Bécs (3).
6. Csernuzi Róza társalkodónő, Budapest (1).
7. Csillag Teréz színésznő gyermekével, Budapest (2).
8. Deutsch Adolf szob. és neje, Budapest (2).
9. Deutsch Adolf gyártulaj. családjaival, Budapest (9).
10. Hf. Deutsch Jakab ügynök családjaival, Budapest (3).
11. Deutsch Károly és neje bizományos, Budapest (2).
12. Detsinyi Frigyes drogista és neje, Budapest (2).
13. Dulánszky József főhercegi segédtiszt, Kisjenő (1).
14. Ebner Béla magánzó és családja, Budapest (5).
15. Fischer Sarolta magánzó, Budapest (2).
16. Földváry Elek földbírtokos, Budapest (1).
17. Gompercz Gyula malomhivatalnok, Budapest (1).
18. Grúz Albert min. tan. nejevel és unokahúgával Erdely Irénnel, Budapest (3).
19. Guttmann Miksa igazgató, Budapest (1).
20. öz. Heckenast Gusztávné leányával, Budapest (2).
21. Dr. Helfer Vilmos orvos és családja, Budapest (4).
22. Hirsch Vilmos és családja, Budapest (4).
23. Huttless Aladár bankhivatalnok, Budapest (1).
24. Jung Róza magánzó, Budapest (1).
25. Kártyos D. kereskedő, Budapest (1).
26. Kellner János kereskedő, Budapest (1).
27. Kertész Tódor kereskedő családjaival, Budapest (6).
28. Klein Manó bankhivatalnok, Budapest (1).
29. öz. Kristóf Alajosné magánzó, Vác (1).
30. Légrádi Tivadár nyomdatulajdonos és családja, Budapest (8).
31. Mayer Hedvig magánzó, Bécs (1).
32. medvecezi Medvecky Anna magánzó, Budapest (2).
33. Moires F. Odón nagykeres. családjaival, Budapest (12).
34. rákosi Nászai Mór kir. tanácsos és fia, Budapest (2).
35. Németh Istvánné ügyvédné, Kaposvár (1).
36. Nussimoff Jacques Doctor Juris családjaival, Budapest (6).
37. öz. Peitcsics Anna vár. főorv. neje 2 szobaleánnyal, Budapest (3).
38. Papp Józsefné szül. Szilapovszay Zsuzsanna, N.-Somkut (1).
39. Ratkovszky Odónné mérnök neje, Pozsony (1).
40. öz. Rosenzweig Saphir Sarolta magánzó, Budapest (1).
41. Dr. Rothfeld Samu szerkesztő családjaival, Budapest (3).
42. Rötzer Ferencz takarékpénzt. vezérigazgató és neje, Budapest (2).
43. öz. Spierer Vilma magánzó, Budapest (1).
44. Scheffák Bezsó lakatosmester és családja, Bécs-Ujhely (3).
45. Scholz Erichné magánzó, Kaposvár (1).
46. öz. Schramm Vilmosné magánzó szobaleánnyal, Bécs (2).
47. Schütz Lipót ügynök családjaival, Budapest (5).
48. Strass Antal és családja nagykereskedő, Budapest (5).
49. Szabadhegyi Géza földbírtokos és családja, Bihar-lye (4).
50. Dr. Szabó Béla gy.-tudor és családja, Budapest (3).
51. Szekrényesi Kálmán szerkesztő és neje, Budapest (3).
52. Szentgyörgyi Albert és neje szobaleánnyal, Budapest (8).
53. Szentpály Jenő kir. tanácsos és neje, Budapest (2).
54. Dr. Szikszay Szabó József m. kir. honv. törzsores és családja, Debrecen (4).
55. Szirmai Arthur bankhivatalnok, Budapest (1).
56. Vermes Miklós gyógyszerész és nővere Budapest (2).
57. Vincz Gyula orsz. képviselő és neje, M.-Sziget (2).
58. Br. Watewsky Gizella magánzó és neje, Bern (1).
59. Weber H. J. magánzó és neje, Budapest (2).
60. Weitzenfeld Jakab kereskedő családjaival, Budapest (8).
61. Wolner Róza magánzó, Bécs (1).

* A zárjel közti számok a fürdővendégek személyszámát jelentik.

Összesen 160 személy.

Kockarejtvény.

A	A	Cs	E
E	E	I	I
K	K	L	L
N	O	R	R

Férfinév. Női név. Nagy hazai szülőhelye. Az első ember pár egyik embere.

E betűk új helyezendők a fentebbi kockákba, hogy akármerre olvassa a fentebbi értelemet adják.

Első számunkban közölt szótágrejtvény megfejtése: *Julius Caesar.*

Helyesen fejtették meg:

Öv. Kiss Antalné, Eibel Antal, ifj. Magyar György, Mottl János, Wodicska Rezsőné, Raics Margit, Weinberger Lajosné, Ariet Laura, Dan Mariska, Jancsó Mariska, Guillaume Mariska.

A nyertes *Guillaume Mariska* urhölgy, kinek a jutalmát kiadóhivatalunk megküldi.

Szerkesztői üzenetek.

M. Erzsike urhölgynek. Az első számot újlag postára tettük. Reméljük, hogy ezúttal kézhez kapta. A régi melleg fátvölettel! — **K. Hima** urhölgynek. Számítunk becses ígéretre. A viszontlátásig! — **M. A.** urnak. Elismerő soraiért fogadjá színté köszönetünket. Bátorítón hat ránk az a tudat, hogy akadnak, kik megértik célozatunkat. — **R. H.** urasszony. Örvendeni fogunk a szerencsének. Üdvözlét! — **T. B.** urnak. Dolgozatát nem köszölhetjük. Más lapnál talán célt ér vele, ha — mint a hozsánk ígérettel leveleiben is — ama jeles családokra hivatkozik, a kikkel rokonságban van. Nálunk csupán a mű becsé dőnt. Az írodalomba csak a tehetségeknek van joguk belépni. Jóllehet napjainkban lithon az írodalmi hászalók fölülkerelkedtek az írói tehetségeknek.

Szerkesztői és kiadja:

ifj. HOHLFELD LAJOS.

BISENIUS F. C.

Bécs I., Singerstrasse 11.

STUWER A.

m. klr. udvari tűzijátékos tőrs.

Illuminációkat és műtűzijátékokat olismert legizesebb kivitelben, helyben és vidéken rendez.

Lampionok, díszletek, színház és tűzijáték tárgyakról stb. árjegyzékek ingyen.

Pontos szétküldés.

Magyar körkép társaság kiállítása

az Andrassy-ut végén a városligetben.

Feszty Árpád óriási körképe
A magyarok bejövetele.

Látható naponta reggel 9 órától esti 9 óráig.

Este villanyvilágítás mellett.

Belépti díj 50 kr. — Gyermejkjegy 30 kr.

RUGGYANTA

— kender-tömlők —

tűzoltó- és kerti fecskendők,

kerti eszközök,

peronospora permetezők

kaphatók:

SCHOTTOLA ERNŐ-nél

BUDAPEST,

Foncière-palota.

Walla József
cementáru gyára

építési anyagok raktára

BUDAPEST, VII. kerület Rottenbiller-utca 13. sz.

Vállalkozik:

Granitterazzo,
Betonirozások,
Csatornázások,
Szökőkutak,
Cementlapok

és
Mozaik lapokkall
kövezések
elkészítésére stb.

Raktárt tart:

Keramit lapok,
Kelheimi lapok,
Mottlachi lapok,
Terracotta-árak,
Kőfedélpép,
Tűzálló-téglák,
Kemény rakvá-
nyokból stb.

Gyári raktára
a garternaul
Portlandi ce-
ment és viz-
hatlan mész-
gyárnak.

KOAGYAGCSÖVEK

Menyezeti
(Stuccatur)
nádszövet-
raktár.

A nm. belügyminiszteriumnak 82502/II. sz. rende-
lével ajánlva

tüzi fecskendők

legtökéletesebb szerkezettel **községek, tűzoltóegyletek, gyár-
telepek és fürdők részére, teljes tűzoltói felszerelések, omnia-
építkezési-, trágya- és mindennemű szivattyúk, legpontosabb
kivitelben készített szerszámgépek, továbbá gőzfertőtlenítő
készülékek, fertőtlenítő szeméthordó kocsik** stb. gyári árákon
— jótállás mellett — kaphatók

TARNÓCZY

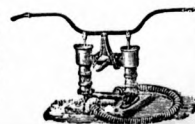
és
TŰZOLTÓSZER

Gépgyár Részvénytársaságnál

GYÁR ÉS IRODA: BUDAPESTEN MINTATELEP:
VI. kerület, Köles-Váci-út 95. sz. VI. kerület, Teréz-kört 31. szám.

Ugyanott minden a gépszakmába vágó megbízá-
sok legpontosabban eszközöltetnek.

Az 1890. évben Aradon tartott del-
magyarországi kiállítás alkalmából ren-
dezett tüzi fecskendőversenyen a leg-
nagyobb első díjjal — állami ezüst
éremmel és díszoklevéllel, valamint a
legutóbb tartott philippopolli (Bulgária)
kiállításon első díjjal — aranyérem-
mel — kitüntetve.

Van szerencsénk a nagyérdemű közönséget az áruházunkban tetemesen megbővített

== szőnyeg - raktárunkra ==

figyelmeztetni, melynek megtekintésére tisztelettel felkérjük.

Szőnyegek

valódi **SMYRNA és PERZSA** a legujabb kivitelben, valamint mindennemű nyírott és nyíratlan minőségű, továbbá gyapju, jute és cocos futószőnyegek, úgymint cocos lábtörölők, angorabőrök és divántakarók.

== BUTORSZÖVETEK ==

szalon-, ebédlő-, uri- és háló-szobáknak, legujabb stilszerű, továbbá ágy-, asztal-, flanell- és koci-, utazótakarók-, függönyök- és portierek,

== Papirkárpitok ==

mindezt a legjobb kivitelben és legfinomabb minőségben a legolcsóbb gyári árakon ajánlják

Haas Fülöp és fiai

magy. kir. udvari szállítók

Budapest, Gizella-tér 1. sz.

A margitszigeti fűmagkeveréket

mely pázsitalakításra a Margitszigeten használtatik

← egyedül csakis →

MAUTHNER ÖDÖN

magkereskedése szállítja.

Fő-üzlet:

Andrássy-ut 23. sz.

BUDAPEST.

Fiók-üzlet:

Koronaherceg-u. 18.

A legjobb hírű első és legnagyobb magyar moly ellen biztosító- és megóvó intézet

mindenkinek alkalmat nyújt, hogy a télen át használt ruhákat, szőrmefeleket, függönyöket stb. stb. farság nélkül (mert csak egy levelező-lapja kerül, hogy azok elvitelét megrendelje) a leggyelmelebb gondozásra és minden károsodás ellen biztosítva, a nyári időnyre elbetyezze.

Az árak a nagyletelőmű, szakaszú berendezés folytán mérsékeltek! A letétjegy és az azon kitüntetett összeg beküldése után a tárgyak díjmentesen a házhöz szállítanak. — Bővebbet az árjegyzékek.

Ó-utca 44 **KATZER JÓZSEF**
szücszmester.
Az arany érdemkereszt tulajdonosa.
József főherceg oszár- és kir. fensége udvari szállítója.

Geittner és Rausch

— BUDAPEST, VII., ANDRÁSSY-UT 8. —

Ajánlják nagy választékú raktárakat műszaki és gazdasági cikkekben.

**Háztartási és
konyhafelszerelési tárgyak.**

Ruhamosó, mángorló és facsaró-gépek.

Jégsekreányok, fagyalt- és kávé-gépek.

Torna-szerek

a KNEIPP gyógy módhoz az összes kellékek beszerezhetők.

Saját tüzi-fecskendő-, kútszivattyú- és malomkő-gyárak.

BIEHN JÁNOS

aszfalt- és vegyészeti kátrány termékek gyára
Iroda: FERENC-KÖRUT 46 BUDAPEST. Gyár: KISPEST.

Gyárt és ajánl elismert kitrűnő minőségben:

**kátrányos fedellemezeket,
aszfalt-elszigetelő-lemezeket,
carbolineumot, carbolsavat**

vállal:

**fedellemez és facement-befödéseket,
mindennemű aszfaltozásokat.**

Ganz és Társa vasöntő- és gépgyár-részvénytársaság BUDAPESTEN.

Hengerszékerek kéregöntetű hengerekkel és malmok teljes berendezése.

Acéllöntvények, turbinák, transzmissiók (orátüntetők), zilipilek és csövezetek. Különböző építési és gepeseti munkák, zuzó-gépek.

Elektromos-világítási berendezés nagyobb távoliságokra is, melyek segítségével építési és egyéb gazdasági munkák éjnek idején is végezhetők.

Gázmotorok, álló vagy fekvő, egy vagy két hengerrel.

Ugy-e szép vagyok?!

és miért? egyszerűen mert nyáron és télen a

**Dr. GRAF-féle
BOROGLYCERINT**

hasznalom, mely elismert és bebizonyult legfelülmulhatatlanabb kosmetikum a bőr ápolására. A ki egyszer vele kísérletet tett az előszeretemet e kitrűnő artalmatlan szer iránt bizonyosan felfogja és velem osztani fogja. Ára darabonként 35 kr., 60 kr. és 1 frt.

Raktárak Budapestben: Török József gyógyszerárterületen Király-utca és Andrassy-ut, továbbá, Nerula Nándor, Detsinyi Erőgyes, Detsinyi Károly, Koolmeister Erőgyes utcaiak, Lux és Utasi, Molnár és Moser, Petri Ottó, Váci-körút 17, Petrovits M., Reiner Lipót és Ferenc. — Budán: Prommer Lajos gyógyszerész, Fő-utca 12., valamint minden jobb budapesti és vidéki gyógyszer- és illatszertárakban.

3-ik javított és bővített kiadás.

SZEGEDI ÚJ SZAKÁCSKÖNYV

Ára 2 frt.

Minden háziasszonynak
okvetlenül szükséges!

Megrendelhető és kapható:

ABONYI J. JENŐ KÖNYVEREKEDÉSÉBEN
Budapest, V., Deák Ferenc-utca 16 sz.

Minden háztartáson legmegyeash kitérítésüket mert.

ÁRJEGYZÉKEK
Mivanatra ingyen és bérmentve küldetnek.

Minden háztartáson legmegyeash kitérítésüket mert.

ÁRJEGYZÉKEK
Kivanatra ingyen és bérmentve küldetnek.